

ΚΑΘΩΣ ΦΑΝΗΣ

Μελ.δ. (Jungferchorus Freyschütz) 193 Weber, B, όρ. 32

Καθώς φανῆς τὸ πᾶν γελᾶ,
καὶ θάλλ' ἡ γῆ καὶ χαίρει.
Φυτρώνουν τ' ἄνθη τὰ πολλὰ,
μυρίζει καλοκαίρι.
Φῶς σκορπίζεις,
φῶς σκορπίζεις ὡς περνᾷς·
κ' ἡ καρδιά μου ποῦ σκιρτᾷ
εἰς τὰ χεῖλη σου πετᾷ.

Περνᾷς, κ' ἡ γῆ μυροβολεῖ
καὶ τὰ καλὰ λουλούδια.
Καθώς σὲ βλέπει τὸ πουλὶ,
τονίζει τὰ τραγούδια.
Κ' ἡ καρδιά μου,
κ' ἡ καρδιά μου σὰν αὐτὰ
ὡς κοντά της σ' αἰσθανθῇ,
ψάλλει καὶ πετᾷ κ' ἀνθεῖ.

Εἶν' ἡ ματιά σου φωτεινὴ,
τὰ βλέμματα θαμβώνει.
Λαλεῖς, κ' ἡ αὔρα σὲ φθονεῖ,
καὶ σὲ φθονεῖ τ' ἀηδόνι.
Γύρνα διέ με,
γύρνα διέ με μιὰ φορά.
Δότε δότε με ζωὴν
μαῦρα μάτια φλογερά.

Ἄνίσως ἐξουσίαζα
καὶ Βασιλέως θρόνον,
τὸν θρόνον ἐθυσίαζα
δι' ἓν σου βλέμμα μόνον.
Δὸς μ' ἓν βλέμμα,
δὸς μ' ἓν βλέμμα μόνον σὸν,
καὶ ἅς ἔχουν βασιλεῖς
θρόνους, στέμματα, χρυσόν.

—
Ἵς τὸ σκότος εἰς' ἀκτὶς φωτός·
Ἵς τὸν ὕπνον σὲ φωνάζω·
ς' τὰ ὄνειρά μου ἕυπνητὸς
σὲ μόνην σχεδιάζω.
Ὅπου στρέφω,
ἔπου στρέφω σ' ἀπαντῶ.
Καὶ εἰς γῆν κ' εἰς οὐρανὸν
σὺ πληθύνεις τὸ κενόν.

